

મોક્ષાર્થિના પ્રત્યહ જ્ઞાનટુદિઃ કાર્યા ।

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ

પોપ

પુસ્તક ક્ર. મુ

અંક ૩

૭મી ભાગ્ય.

૧૯૭૭

પોપ

વીર

૨૫૦૩

વિક્રમ સંવત

૨૦૩૩

ઃ પ્રગટ ઃ

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રસારક સભા : ભાવનગર.

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ :: વર્ષ ૯૫ મું :: વાર્ષિક કલ્યાણમ યોજના સહિત ૬-૫૦

: અનુક્રમણિકા :

ક્રમ	લેખ	લેખક	પાના નં.
૧.	સાંપ્રદાયિક સંબોધનો	હીરાલાલ ર. કાપડિયા	૨
૨.	સત્ય અને અહિંસા	રતીલાલ માણેકચંદ શાહ	૪
૩.	શ્રી જૈન રામાયણ	શ્રી ત્રિપટિશલાકા પુરુષ ચરિત્રમાંથી	૩/૬
૪.	શ્રી જય શંખેશ્વરા પાર્શ્વનાથ	શરણાર્થી	૧૧
૫.	રાજ પ્રસાદી	અમર	૧૨
૬.	ધર્મમય જીવનાં લક્ષણો	આ. શ્રી અશોકચંદ્ર ડેલાવાળા	૧૪
૭.	અહિંસા	ચતુરભુજ હરજીવનદાસ	૧૬

સાંપ્રદાયિક સંબોધનો

(લે : પ્રો. હીરાલાલ ર. કાપડિયા એમ. એ.)

‘ મનુષ્ય ’ એ યુદ્ધિશાળી પ્રાણી હોઇ એ જાનજાતના વિચારો કરી શકે છે અને તેને વ્યવસ્થિત રૂપ પણ આપી શકે છે. આમ હોઇ વિવિધ ધર્મો અને સંપ્રદાયો-ફિરકાઓ ઉદ્ભવ્યા છે, અને એકબીજાને ઝેળખાવવા માટે પોતાને અન્ય ધાર્મિક મતવાળાથી જુદા જણાવવા માટે સંબોધનો પણ યોગ્ય છે. કેટલાંકને ઉપયોગ મિથ્યાભિનિવેશી જનોએ તિરસ્કારાર્થે કર્યો છે અને ‘હજી પણ એવા જનો-ભલે એાછા પણ કહે છે. આ દર્શાવતું એક પદ પચાસેક વર્ષ ઉપર એક કૃતિમાં મારા વાંચવામાં આવ્યું હતું અને એને મેં સને ૧૯૩૨માં પ્રકાશિત આર્હત દર્શન દીપિકા નામની મારી કૃતિમાં પુ, ૪૯માં મેં સ્થાન આપ્યું હતું એ પદ નિચે સુજબ છે.

ક્રમશ

પુસ્તક નં. ૬
અ ક ૩ નો

પોષ

વાર સં. ૨૫૦૩
વિક્રમ સં. ૨૦૩૩

વિશ્વ વંદ્ય

(મહીંડાના દાણ અમે નહીં દઈ એ રે લોલ એ રાગ)

આહિંસા અવતાર કળાનુગ રે લોલમાં
નિર્ભય કીડાનું મંદિર નો: વિશ્વ વંદ્ય છે મહાત્માં ગાંધીરે ૧
સત્ય સુતી જગ દીપતી રે લોલ.

તીર્થ સ્વરૂપ જન ધામ નેવિશ્વ. ૨

સ્વરાજ્ય રાય જગ વીચરે રે લોલ,

નીતીની યમની નીરાણ ને વિશ્વ. ૩

બ્રહ્મ સ્વરૂપ જગ ઝગહળે રે લોલ,

જીવન બ્રહ્મચર્ય જ્યોત ને વિશ્વ ૪

જગમોહન કર્મચંદ્રના રે લોલ.

અપરીચ્છી સંસાર ને વિશ્વ ૫

પંચ યમ ધારી જગ પ્રેમના રે લોલ

આદર્શ ચતુર જીવન ધ્યેય ને વિશ્વ ૬

સત્ય અને અહિંસા

સંકલન : રતીલાલ ખાણેકચંદ શાહ

સત્ય અને અહિંસા આર્ય સંસ્કૃતિના પાયાના પ્રશ્નો છે. આર્ય સંસ્કૃતિ આ આદેશોના પાયાપર રચાયેલી છે. પ્રત્યેક ધર્મશાસ્ત્રોએ તેમજ સંતોએ આ વાતનું પ્રતિપાદન કરેલ છે. ઠાઠપણ ધર્મશાસ્ત્રોએ તેમજ સતપૂરણોએ હિંસા આચરવાનું કહ્યું જ નથી. તેઓએ તો કરુણા, દયા, આર્યતા, વાતસલ્યતા, પ્રેમ વિગેરે છે. છતાંપણ ઘણા લોકોએ પોતાની રસોંદ્રિયને પોષવા અને થોડા સ્વાર્થ ખાતર શાસ્ત્રો માહેના વચનોના અવગણા અર્થો કરી હિંસા આચરવી જ ચાલુ રાખેલ જે ધર્મને ઠાઠપણ રીતે અનુરૂપ નથી. એટલું જ નહિ પણ પ્રકાંડ પાપનું કારણ બને છે. એમ ધર્મશાસ્ત્રો તથા સંતો પોકારી પોકારીને કહે છે.

જે વ્યક્તિઓને અનાજનો જ (વેજીટેરીયન) ઉપયોગ કરવો છે તે ગમે તે ભોગે ભેજવી જ લેવાનો છે તે જુપે મરી જશે પણ ખીજના પ્રાણુ લઈ પોતાનું પેટ નહિ ભરે, કારણ કે તે સમજે છે કે, મારા થોડા સ્વાર્થ ખાતર ખીજની જીંદગી નેસ્ત-નાબૂદ કરવાનો મને શો અધિકાર છે? કેને આપ્યો છે? અને તેને સસ્તુ પણ કેમ માની શકાય? કારણ કે એક પશુ પંખી કે પ્રાણીનો જન લીધા બાદ કરોડો રૂપિયા ખર્ચવા છતાં પણ તેને જીવીત બનાવી શકાતું નથી. જહુ આપી શકતો નથી તે કેમ લઈ શકું? અને મારા પેટને ખીજોનો કલેવરોની કબર કેમ બનાવી શકું? આ માટે શાસ્ત્રોમાં એક હકીકત આવે છે જે નીચે મુજબ છે.

મગધ પતિ મહારાજ શ્રેણિક સભાસરીને બેઠા છે, પ્રત્યેક અમલદારો સભામાં ઉપસ્થિત છે, અવનવા પ્રશ્નો ચર્ચાય છે, તે દરમ્યાન એક પ્રશ્ન એ ઉપસ્થિત થયો કે સાંપ્રત કાળમાં અનાજ કરતાં માંસ સસ્તું છે, આ વાતને અનુમોદન આપનારા સ્વિશેષ હતા. આ સભામાં અભયકુમાર પણ હાજર હતા, તેઓને લાગ્યું કે આ વાત ખરાબ નથી. ધાન્ય કરતાં માંસ સસ્તું હોઈ શકે જ નહિ. કારણ કે કોઈ પણ પ્રાણીનો ભોગ લીધા બાદ જ પ્રાપ્ય બને છે. પણ આ વાત અન્ય સભાસદોને માન્ય ન હતી. પોતે તેજસ્વી બુદ્ધિ ધરાવતા તેમજ સમયજ્ઞ હોવાથી તેઓએ વિચાર્યું કે અત્યારે આ વાત વધુ ચર્ચાવી અસ્થાને ગણાય સમય પાકયે સિદ્ધ કરી બતાવવું.

સરકવા સાથે એક રાત્રિના ખાર વાગે સહુથી અમગણુય એવા અમલદારના ઘરે અભયકુમાર પહોંચી ગયા. અને કહ્યું કે હું અત્યારે રાજ શ્રેણિક પાસેથી

આવું છું. તેઓ બહુજ બિમાર થઈ ગયા છે. રાજગૌદાને બોલાવવામાં આવ્યા હતા; તેઓએ કહ્યું કે દોષપણ વ્યક્તિના કાળજી માટેનું માંસ તેઓને આપવામાં આવે તો તેઓ તુરંત જ તંદુરસ્ત થઈ જાય. એટલે મને પ્રથમ વિચાર આપની પાસે ઉપસ્થિત થવાનો આવ્યો. કારણ કે તમે તેમના નીકટના હિત વાંચો છો. અમલદારોમાં અચેસર તેમના શરીરનું રક્ષણ કરવામાં પરિપૂર્ણ વફાદાર છો. એટલે આ કામ આપનાથીજ પતી જશે. બીજે જવું નહિ પડે અને રાજજીની તબિયત જલ્દી સારી થઈ જશે એટલે પહેલો તમારે ત્યાં આવ્યો છું. તો જેટલું જલ્દી આ કામ પતે તેટલું વધુ આવશ્યક ગણાય.

પેલા અમલદારે કહ્યું કે, તે કેમ બની શકે? તમે જ કહેા. મારી બધી જ મિલકત લઈ જવ, જો રાજ બચી જતા હોય તો આ પૈસા શું કરવાના છે? ખુશીથી લઈ જવ અને તેનાથી બીજી કોઈ વ્યક્તિનું માંસ ખરીદી રાજને આપો અને તેમને તંદુરસ્તી બક્ષે અભયકુમારે કહ્યું કે પૈસા તો રાજ્ય તીજેરીમાં વિપુલ પ્રમાણમાં છે. ફક્ત માણસના કાળજીમાં હેતું થોડું માંસ જ જોઈએ અને આપ રાજને વફાદાર હોવાથી તેમજ ઉમ્મર લાયક હોવાથી આપે આપના કાળજીના માંસનું પ્રદાન કરવું જોઈએ. છતાં ન આપી શકતા હોતો. એમ કરો તમારી પાસે રહેલું રાજ મુદ્રાનું ચિન્હ મને આપો. જેથી હું આપની પાસે આ કામ માટે આવી ગયો છું તેમ રાજજીને જણાવી શકું એટલે પેલા અમલદારે રાજ્ય ચિન્હ અભયકુમારને આપ્યું.

આ પ્રમાણે રાતભર અભયકુમાર પ્રત્યેક અમલદારોના ઘરે ધૂસી વળ્યા દોષએ પણ પોતાના કાળજીનું માંસ આપવા ઉત્કંઠા ધરાવી નહિ. પ્રત્યેક અમલદારો પાસેથી રાજ ચિન્હ તેઓએ માંગી લીધું.

બીજે દિવસે સવારમાં રાજ્ય સભાનું આયોજન કરવામાં આવ્યું પ્રત્યેક અમલદારો અભયકુમાર તથા રાજ શ્રેણિક આ સભામાં ઉપસ્થિત હતા. અભયકુમારે બોલતાં કહ્યું કે, આ સભા એટલા માટે બોલાવવામાં આવી છે કે, “માંસ સસ્તુ છે કે મોંઘું” તેનું નિરાકરણ થઈ શકે પછી ક્રમાનુસાર રાજ મુદ્રા બતાવતા કહેવા લાગ્યા કે મહારાજ શ્રેણિક માટે થોડા માંસનું પ્રદાન કરવા હું પ્રત્યેક અમલદારોને ત્યાં ફરી વળ્યો છતાં દોષએ પણ મને માંસ આપ્યું નહિ એટલું જ નહિ પણ તે સિવાય બહુ જ આપી દેવાની તૈયારી બતાવી ઘણા ઘણા પ્રવોભનો પણ મદ્યા કેવળ કાળજીનું માંસ જ નહિ આથી દ્રવિત થાય છે કે માંસ સસ્તુ નથી પણ પ્રત્યેક પ્રાણીને પોતાનું માંસ મોંઘું છે તે ન ભુલવું જોઈએ. (બુઝ્યા પાતું ૬ મું)

શ્રી જૈન રામાયણ

(ગથા અંકથી ચાલુ)

—શ્રી ત્રિપષ્ટિશલાકા પુરૂષ ચરિત્રમાંથી

પોતાની પ્રિયાને જોઈ તત્કાળ પવનંજય સમુદ્રની જેમ દુઃખની ભરતીથી નિવૃત્ત થયો અને શોકાગ્નિ શાંત થવાથી તે અત્યંત ખુશી થયો. સર્વ વિદ્યાધરોએ વિદ્યાના સામર્થ્યથી ત્યાં આનંદસાગરમાં ચંદ્રરૂપ મોટો ઉત્સવ કર્યો. પછી તેઓ પોતાના વિમાનોથી આકાશને તારાવાળું કરતાં હાથથી હાતુપુરમાં ગયા. મહેન્દ્ર રાજ પણ માનસવેગા સહિત ત્યાં આવ્યો અને કેતુમતી દેવી તથા બીજા સર્વ સંબંધીઓ પણ ત્યાં આવી મળ્યા. એકબીજાના સંબંધી અને બંધુરૂપ ત્યાં મળેલા વિદ્યાધરોના રાજઓએ પરસ્પર મળીને પૂર્વના ઉત્સવથી પણ અધિક ઉત્સવ કર્યો. પછી પરસ્પરની રજ લઈ સર્વે પોતપોતાના સ્થાને ગયા અને પવનંજય પોતાની પ્રિયા અંજના અને કુમાર હનુમાનની સાથે ત્યાં રહ્યો.

કુમાર હનુમાન પિતાના મનોરથોની સાથે મોટો થયો અને તેણે સર્વ કળા અને વિદ્યા સાધી લીધી. શેષનાગની જેવી લાંબી ભુજવાળો, અસ્ત્રશસ્ત્રમાં પ્રવીણ અને ક્રાંતિવડે સૂર્ય જેવો હનુમાન અનુક્રમે યૌવનવયને પ્રાપ્ત થયો.

આ સમયમાં કોવીઓમાં શ્રેષ્ઠ અને બળના પર્વત જેવો રાવણ સંધીમાં કાંઈ દુષણ ઉત્પન્ન કરીને વરુણને જીતવા ચાલ્યો. દુતો મોકલીને તેરાવેલા વિદ્યાધરો ગૈતાટયગિરિના કટક જેવું કટક તૈયાર કરીને ત્યાં જવા ચાલ્યા. પવનંજય અને પ્રતિસૂર્ય પણ ત્યાં જવાને તૈયાર થયા તે વખતે અવષ્ટાંભ આપવામાં ગિરિ જેવો હનુમાન આ પ્રમાણે બોલ્યો કે— હે પિતાઓ ! તમે બંને અહીં જ રહો, હું એકલો જ શત્રુઓને જીતી શકશ. તીક્ષ્ણ હથિયાર પાસે હોવા છતાં બાહુથી ઢાણ ચુક્ર કરે. હું બાળક છું એવું ધારી મારી ઉપર અનુકંપા લાવશે નહિ. કારણ કે આપણા કુળમાં જન્મેલા પુરુષોને પરાક્રમ બતાવવાનો અવસર આવે ત્યારે વધતું પ્રમાણ રહેતું નથી. 'એવી રીતે કહી, અતિ આગ્રહથી તેમને રોકી પોતાને જવા માટે તેમની રજ મેળવી. તેઓએ જેના મસ્તક પર સુંબન કરેલું છે એવા હનુમાને પ્રસ્થામંગળ કહ્યું. એ દુર્વાર પરાક્રમી હનુમાન મોટા સામતો, સેનાપતિઓ અને સેંકડો સૈનિકોથી પરવર્યો હતો. રાવણની છાવણીમાં આવ્યો. અણે

મૂર્તિમાન વિગ્ન્ય હોય એવા હનુમાનને આવતો અને પ્રણામ કરતો. જોઈ રાવણે હર્ષથી તેને પોતાના ઉત્સંગમાં બેસાડ્યો. પછી રાવણ વરુણની નગરી પાસે જઈ યુદ્ધ કરવા માટે ઊભો રહ્યો, એટલે વરુણ અને તેના પરાક્રમી સૌ પુત્રો યુદ્ધ કરવા માટે નીકળ્યા. વરુણના પુત્રો રાવણની સાથે યુદ્ધ કરવા લાગ્યા. અને વરુણ સુગ્રીવ વિગેરે વીરોની સાથે યુદ્ધ કરવા લાગ્યો. મોટા પરાક્રમી અને રાતા નેત્રવાળા વરુણના પુત્રોએ હુકરને અતિવંત શ્વાન જેમ એક પમાડે તેમ રાવણને યુદ્ધમાં મુંઝવી દીધો. તે સમયે ગર્જદ્રોની સામે દેશરીકિશોરોની જેમ ક્રોધથી દુર્ધર એવા દારુણ હનુમાને પશુઓની જેમ પોતાની વિધાના સામર્થ્યથી વરુણના પુત્રોને બાંધી લીધો. તે જોઈ માર્ગમાં વૃક્ષોને હાથી ધ્રુજાવે તેમ સુગ્રીવ વિગેરે વીરોને કંપાવતો વરુણ ક્રોધથી હનુમાન તરફ દોડી આવ્યો બાણોની ઓણીને વર્ષાવતા રાવણે નદીના વેગને પર્વત રોડે તેમ વરુણને વચમાં જ સ્ખલિત કર્યો; તેથીજમ વૃષભ સાથે વૃષભ અને હાથી સાથે હાથી લડે તેમ ક્રોધાંધ વરુણની સાથે રાવણે ધણીવાર યુદ્ધ ચલાવ્યું. છેવટે છળને બાણનારા રાવણે સર્વ બળથી વરુણને આકુળવ્યાકુળ કરી ઉછળીને કંદ્રને બાંધી લીધો હતો તેમ તેને બાંધી લીધો. ‘સર્વ ઠેકાણે છળ બળવાન છે’ પછી જય જય નાદથી દિશાઓના મુખને શબ્દાયમાન કરતો વિશાળ સ્કંધવાળો રાવણ પોતાની છાવણીમાં આવ્યો અને પુત્ર સહિત વશ થઈને રહેવા કબૂલ થયેલા વરુણ રાવણે છોડી મૂક્યો. મહાત્માઓનો ઠોપ પ્રણિપાત સુધી જ હોય છે.

વરુણે સસવતી નામની પોતાની પુત્રી હનુમાનને આપી, કેમકે પોતાની અંતે જેનું બળ જોયેલું છે એવો અમાતા મળતો હુલ્લભ છે.

રાવણ ત્યંત્રી લંકામાં આવ્યો અને ચંદ્રણખા (સૂર્યનખા)ની અનંગકુસુમા નામની પુત્રી તેણે હર્ષથી હનુમાનને આપી. સુગ્રીવે પદ્મરાગા, નળે હરિમાસિની અને બીજાઓએ પણ પોતાની હજારો દુહિતા હનુમાનને આપી. રાવણે હર્ષથી દૃઢ આસિંગન કરી વિદાય કરેલો પરાક્રમી હનુમાન હનુપુર ગયો અને બીજા પણ જે વાનરપતિ (સુગ્રીવ) વિગેરે વિદાયદેશ હતા તે પણ હર્ષસહિત પોતપોતાના નગરે ગયા.

(ક્રમશઃ)

નમસ્કાર
મહામંત્રના ઉપાસક
શ્રેષ્ઠીવર્ચ શેઠશ્રી
ભોગીલાલ
મગનલાલ શાહનું
તા. ૨૨-૧૨-૭૬ ના
રોજ થયેલ દુઃખદ
અવસાન

શ્રી ભાવનગર જૈન સ્વેતામ્બર મુર્તીપુજક તથા સંઘના તથા આપણી સભાના માજી પ્રમુખ શેઠશ્રી ભોગીલાલ મગનલાલ શાહનું નેતૃવર્ષની વયે દુઃખદ અવસાન થતા અમે હતા શોકની લાગણી અનુભવીએ છીએ સ્વર્ગસ્થનો જન્મ સંવત ૧૯૪૩નાં પોષ અમાવાસ્યાના રોજ હિસા ગામે થયેલો એમનું મુળ વતન ઉત્તર ગુજરાત કંઠોલ પાસેનું ગામ દીરાડા શીક્ષણ ક્ષેત્રે તેઓ પાંચ અંગ્રેજી મુદ્રી ભણેલ હતા. તેમણે વિરમગામની મિલનાં વીવીંગ ખાતામાં સંચા ચલાવવાની કામગીરીથી પોતાની વ્યવસાયી કારકીર્દીનો પ્રારંભ કરેલ. પોતાની હૈયાસુઝ, મહેનત કરવાની નિષ્ઠા અને પ્રમાણીકતાને કારણે આગળ વધતા વધતા તેઓ મીલનાં મેનેજર બન્યા હતા. તેઓ ૧૯૩૦માં ભાવનગર આવ્યા હતા અને મહાલક્ષ્મી મીલનાં સર્જનનું કામ હાથ ધર્યું અને ૧૯૩૩માં મીલને કામ કરતી કરી ધીમે ધીમે તેઓ ધંધાકીય ક્ષેત્રે સ્થીર થતા ધીમે ધીમે સામાજિક ક્ષેત્રે લોક સેવાનાં કાર્યો હાથ ધર્યાં. તે સ્ત્રીવાચી ભાવનગર નાગરીક સહકારી બેન્કનાં ચેરમેન પદે તેઓ પૂરા વીસ વર્ષ રહેલા. કેળવણી ક્ષેત્રે પણ તેમને હંડી લાગણી હતી. જીયરી હોસ્પિટાલ પણ ઉભી કરવામાં તેમનો મહત્વનો ફાળો હતો તેમજ ભાવનગર, તળાજ અનેક જૈન સંસ્થા- (૧૧/૭)

卐-(૮)-卐

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ

[૯]

જોમાં જીવનતાં છેલ્લા સમય સુધી હંડો રસ લેતા રહ્યા હતા. શ્રી ભોગીભાઈ શેઠની વીદાયે. ભાવનગરે તેમજ એક જૈન સમાજે સુવર્ણ રત્ન ગુમાવેલ છે જેની ખોટ લાંબો વખત સાથે તેવી છે પરમ કૃપાળુ શાસનદેવ એમના આત્માને ચિરઃ શાન્તિ અર્પે એજ અર્થર્થના વીસ્મીએ.

જાણીતા તત્વચિંતક

મનસુખલાલ તારાયંદ મેતાનું તા. ૨-૧૨-૭૬ને શુક્રવારના રોજ મુંબઈ મુકામે થયેલ દુઃખદ અવસાનની નોંધ લેતા અમે ખૂબજ હંડો શોકની લાગણી અનુભવીએ છીએ. તેમના દેહવસાનથી જૈન સમાજને ન પૂરાય તેવી ખોટ પડી છે સ્વર્ગસ્થ આપણી સભાનાં આ જીવન સભ્ય હતા. પરમ કૃપાળુ પરમાત્મા તેમનાં આત્માને પરમ શાન્તી અર્પે એજ અર્થર્થનાં

સત્ય અને અહિંસા

(૫ માં પાનાનું ચાહું)

પ્રત્યેક પ્રાણીને પોતાનું માંસ મોંઘું જ લાગે. કાશુ દે તેમાં પોતાનો ભોગ આપવો પડતો હોય છે. પણ આજે પોતાના પાળેલા, વફાદાર, નિર્દોષ, ગભરૂ, પરાધિન, નિર્જળ સેવા આપતા એવા પ્રાણીઓનું માંસ મેળવવું સુલભ લાગે છે જે આજની કરણતા છે, આ અટકાવવા શું કરવું જોઈએ ? શું થઈ શકે ? તે વિચારવાનો સમય પાકી ગયો છે.

જ્યારે આજની વિકટ અન્ન પરિસ્થિતિના સંદર્ભમાં ઉચ્ચસ્થાને બેઠેલ વ્યક્તિ ગૌમાંસ ખાવાની તેમજ તેનો પ્રચાર કરવાની વ્રાતો ક્યાં મોઢે કરી શકે ?

-: નોંધ :-

સંવત ૨૦૩૨ તથા ૨૦૩૩નું વાર્ષિક લવાજમ ઘણું સરખો પાસે બાકી છે. તે વહેલી તકે સભામાં આવી આપનું લવાજમ ભરી જવા વિનંતી છે.

સ્વ. કુંવરજીભાઈ આણંદજીની પૂણ્યતિથિ નિમિત્તે

સંવત ૨૦૩૩ ના પોષ શુદ્ધ ૧૧ ને શનીવાર તા. ૧-૧-૭૭ના સ્વ. કુંવરજીભાઈ આણંદજીની બત્રીશમી સંવત્સરી દિન નિમિત્તે સભાના હોદ્દામાં પ્રભુજી-પદરાવી પાર્શ્વનાથ પંચકલ્યાણકની પૂજા શેઠ શ્રી છોટાલાલ નાનચંદ, જશકુંવરજી કુંવરજી તથા શેઠ શ્રી પોપટલાલ સાકરચંદ તરફથી ભણાવવામાં આવશે તો સર્વે સભ્યોને પૂજામાં પધારવા આમંત્રણ છે.

રજીસ્ટ્રેશન ઓફ ન્યુઝ પેપર્સ (સેન્ટ્રલ) ફોર્મ-૪ સરકારી નિયમ ૮ પ્રમાણે "શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ" માસિકના સંપાદના નીચેની વિગતો પ્રગટ કરવામાં આવે છે

૧. પ્રસિદ્ધ સ્થળ : શ્રી જૈન ધર્મ પ્રસારક સભા, કાંટાવાળો ડેલો-ભાવનગર
 ૨. પ્રસિદ્ધિકર્તા : દર અંગ્રેજી મહિનાની સાતમી તારીખે.
 ૩. સુદ્રકનું નામ : ગાંધી કૃતચંદ ખોડીદાસ, પ્રો. અરુણોદય પ્રિન્ટીંગ પ્રેસ, ભાવનગર કયા દેશના—ભારતીય
 ૪. પ્રકાશકનું નામ : જયંતીલાલ મગનલાલ શાહ, ડેકાણું શ્રી જૈન ધર્મ પ્રસારક સભા કયા દેશના—ભારતીય.
 ૫. તંત્રીનું નામ ઉપર પ્રમાણે
 ૬. માસિકના માલિકનું નામ : શ્રી જૈન ધર્મ પ્રસારક સભા, કાંટાવાળો ડેલો-ભાવનગર.
- હું જયંતીલાલ મગનલાલ શાહ, આથી જાહેર કરું છું કે ઉપર આપેલી વિગતો મારી જાણ અને માન્યતા મુજબ બરાબર છે.
- તા. ૭-૧-૭૭

જયંતીલાલ મગનલાલ શાહ

૬-(૧૦)-૬

માર્ગને છોડી દે છે અને વિકાશનો માર્ગ અપનાવે છે. ક્ષણિક સુખને ત્યાગી દે છે. અને શાશ્વત સુખને અપનાવે છે ઇન્દ્રિય લોભુપતા ત્યાગે છે અને આત્માને શુદ્ધ કરનારો માર્ગ અપનાવે છે. આ જાતનો વિવેક સારાસાર સમજવાની વિવેક બુદ્ધિ ધર્મમય જીવનનું સાતસું લક્ષણ છે.

(૮) વિદ્યા:- ધર્મમય જીવનનું આઠમું લક્ષણ છે. વિદ્યા વિવેકવૃત્તિ વિદ્યા પર અવલંબે છે. વિદ્યા એટલે આજની શાળાઓમાં અપાતી દેશવણી નહિ પરંતુ મુક્તિ અપાવનારી કેળવણીનું નામ વિદ્યા છે. જે વિદ્યા વડે ધર્મ અને અધર્મ સમજી શકાય. જીવનનો ધ્યેય શું છે? માનવ નરમાંથી નારાયણ કેમ બની શકે? વગેરે બાબતોનું જ્ઞાન આપે તે જ ખરી વિદ્યા છે.

વિવેક શક્તિને સચેત કરવા માટે આ જાતની વિદ્યા જરૂરી છે.

(૯) સત્ય:-ધર્મમય જીવનનું નવમું લક્ષણ છે.-સત્ય વિવેક અને વિદ્યાના આધારે માનવ સત્ય સમજી શકે છે. જે માનવી વિકાસ સાધવા ઇચ્છતો હોય તેણે સાંસારિક લાભો જતાં કરીને પણ સત્યનું આચરણ કરવું જોઈએ. કોઈ સમયે માનવ પાસે એવા પ્રસંગો ઉપસ્થિત થાય છે. જ્યારે તેમણે કાં તો લાભો રૂપીયા જતાં કરવા પડે છે. અગર તો તેમણે સત્ય જતું કરવું પડે છે. જે માનવ ધર્મને વળગી રહેવા ઇચ્છતો હોય તે રૂપીયા જતા કરે છે. અને સત્યને દ્રઢપણે વળગી રહેશે. સાંસારિક લાભો જતા કરીને પણ સત્ય આચરવાની વૃત્તિ જગે ત્યારે જ માનવ ધર્મને માર્ગે વિકાસ સાધી શકે છે.

(૧૦) અક્રોધ :-ધર્મમય જીવનનું છેલ્લું લક્ષણ છે.-અક્રોધ માનવ જ્યારે વિકાસ સાધે છે. ત્યારે તે કપાયના સેવનથી મુક્ત બને છે. આ છે ધર્મમય જીવનના દશ લક્ષણો. ધાર્મિક ક્રિયા કરવાની સાથે આ લક્ષણો પ્રગટાવવા જોઈએ. કોઈ વ્યક્તિ ધાર્મિક ક્રિયા કરતી હોય. છતાં તેમના જીવનમાં આ લક્ષણો જોવામાં ન આવે તો સમજવું કે, તેમની સાધનામાં કયાંક ખામી રહેલી છે; તે ખામી શોધી કાઢીને તે દુર કરવા તેમણે પ્રયત્ન કરવો જોઈએ એક સમયે કેટલાક ચોખ્ખા મથુરાથી સામે ગામ જવા માટે હોડીમાં બેઠા. રાત અંધારી હતી. અંધારામાં ને અંધારામાં તેઓએ હોડીને હલેસાં મારવા શરૂ કર્યાં. તેઓએ નસો કરેલો હતો. અને નશાના જોરમાં તેઓ હલેસાં મારી રહ્યા હતા. [ક્રમશઃ]

No. Reg G BV-37

અહિંસા

(અરે ! હુનિયામ પ્રેમી ક્યાં, બંધે મતલબની યારી છે. એ રાગ)

અરે ! હુનિયામાં અહિંસા ક્યાં, બંધે હિંસા તો ભરેલી છે. અરે !
 અહિંસક કોઈક સાચા, તેને મુક્તિ તો વરેલી છે. અરે !
 આહાર, નિંદ્રા, ભય-મૈથુન, હિંસા ત્રિલોક પ્રતાપ;
 પાપ પૂન્ય પણ એમાં વસ્યા, કાળ અનાદી અમાપ.

સાખી

ક્યાં છે આત્મ અહિંસા, ક્યાં લોકે એ વસેલી છે. અરે ! ૨
 હિંસા, અહિંસા ભેદમાં જગ જન ગોથા ખાય;
 વ્યવહાર નિતિશાસ્ત્ર પંથે, નિવિધ વિરોધ દેખાય.

સાખી

કોની હિંસા અહિંસા, અહિંસા હિંસા કરેલી છે. અરે ! ૩
 સુક્ષ્મ સ્થુળ જગ જન કરે, હિંસા અહિંસા કાર્ય;
 મન વચકાય સંયોગમાં, નિવાર્ય ને અનિવાર્ય.

સાખી

ન પડે બુદ્ધી ક્યાં એ, તેથી મુક્તિ અટકેલી છે. અરે ! ૪
 હિંસા સાધન સાધક કરે, આત્મ અહિંસા સાધ્ય;
 ધ્યે ધ્યાતાને ધ્યાનમાં, વતે અહિં આ અખાધ્ય.

સાખી

એકંવદ્ય અહિંસા, ચતુર મોક્ષે રહેલી છે. અરે ! ૫

- લે. ચતુર્ભુજ હરજીવનદાસ

પ્રકાશક : જયંતિલાલ જગનલાલ શાહ, શ્રી જૈન ધર્મ પ્રસારક સમા-ભાવનગર

મુદ્રક : કલેશ્વર જોડીદાસ ગાંધી, અરજુણદેવ પ્રિન્ટીંગ પ્રેસ-ભાવનગર.